

Езопъ робъ и разказвачъ.

Около 500 години преди Рождество Христово, въ стара Гърция живѣлъ единъ робъ, който умѣлъ да измисля и разказва хубави приказки. Децата го много обичали и щомъ го видѣли, тичали подиръ него и викали:

— Езопе, Езопе, разкажи ни приказки.

Езопъ билъ робъ у единъ богатъ човѣкъ на име Ядмонъ, та всѣкога не е ималъ време. Но когато бивалъ свободенъ, той ги питалъ:

— Кажете, за какво искате да ви разкажа?

— Разкажи ни нѣщо за животни, викали децата въ единъ гласъ.

— Добре. Кажете, разказвалъ ли съмъ ви приказката за онова магаре, което искало да го обичатъ господаритъ му.

— Не, това не сме слушали.

— Тогава чуйте:

Имало едно време едно магаре. То много се ядосвало като гледало, че господаритъ му обичали едно кученце, а на него не обръщали никакво внимание.

Веднѣжъ то си казало:

— Причината задето господаритъ обичатъ кученцето е тази, че то е малко, скача около тѣхъ и върти опашка. Ако азъ успѣя да направя това, тѣ и мене ще обикнатъ и ще се отнасятъ съ мене по-добре.

— Ще се опитамъ да го направя. Може би не ще бжде толкова трудно.

Когато този день господарьтъ се върналъ, влѣзълъ въ стаята и седналъ на единъ столъ да си почине, случило се нѣщо съвсемъ неочаквано. Магарето се втурнало въ стаята, започнало да скача около него и да върти опашка. То изглеждало толкова смѣшно, че всички се превивали отъ смѣхъ.

Ха, казало си магарето, — тѣ сж доволни! Сега пъкъ ще докажа на господаря, че

и азъ мога да седна въ скута му, като неговото малко кученце. И като се дигнало на заднитъ си крака, поставило преднитъ на

